

DATO: 04.08.2021

Sagsnr.2020-278

RET TEN I LYNGBY DOM

afsagt den 4. august 2021

Sag BS-25349/2020-LYN

Advokat [indklagede]

(advokat [indklagedes advokat]) mod

Advokatnævnet

(advokat [Advokatnævnets advokat])

Denne afgørelse er truffet af dommer Gitte Arildsen, dommer Britt Falster Klitgaard og dommerfuldmægtig Dennis Jakobsen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 24. juni 2020 og vedrører retsplejelovens § 126, stk. 1, herunder om en advokat kan ifalde disciplinærretligt (med)ansvar for en handling, der er udført af en ansat advokat.

Sagsøgeren, advokat [indklagede], har påstået, at Advokatnævnets kendelse af

27. maj 2020 i sag 2020-278 ophæves, subsidiært at han pålægges en mindre sanktion.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har påstået nævnets kendelse af 27. maj 2020 stadfæstet.

Oplysningerne i sagen

Advokatnævnet pålagde ved kendelse af 27. maj 2020 advokat [indklagede] en bøde på 20.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik.

Kendelsen er sålydende:

” ...

KENDELSE

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved bevidst at have undladt at informere klagers advokat om et sagsanlæg.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 9. januar 2020.

Sagsfremstilling:

Ved stævning af 11. september 2018 anlagde [selskab a] retssag mod [klager] med påstand om betaling [XX] kr. Kravet blev støttet på et personligt lån optaget i [bank 1] samt en række selvskyldnerkautioner vedrørende en række selskabers lån.

[Selskab a] blev repræsenteret ved advokat [indklagede], og [klager] blev repræsenteret ved advokat [A].

Ved brev af 11. oktober 2019 til [klager] henvendte advokat [indklagede] v/advokat [B] sig som advokat for [selskab a] med henvisning til en gæld i henhold til en selvskyldnerkaution vedrørende et pantebrev. Kravet blev opgjort til knap [XX] kr. Det fremgik videre, at der samme dag var indgivet en fogedbegæring som følge af en mulig forestående forældelse.

Fogedrekvisitionen blev indgivet til [fogedret] med email af 11. oktober 2019, hvor følgende signatur fremgik af fremsendelses- emailen:

”[B]

Associeret Partner, Advokat (L) Sagsansvarligpartner: [Indklagede]

[[Advokatfirma a]] ”

[Klager] har oplyst, at advokat [indklagede] ikke oplyste advokat [A] herom.

Advokat [indklagede] har oplyst, at i forbindelse med politifremstilling af [klager] oplyste denne, at han ville lade sig repræsentere ved advokat [A] i fogedsagen.

Fogedsagen verserer efter det oplyste fortsat.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved bevidst at have undladt at informere [klager]s advokat om sagsanlægget ved [fogedret]. Der er herved sket en overtrædelse af de advokatetiske regler pkt. 17.3.

[Klager] har bl.a. henvist, at advokat [indklagede] indgivelse af fogedsagen var et forsøg på at opnå en kendelse, som advokat [indklagede] ville kunne anvende i "hovedsagen".

[Klager] har videre fremhævet, at han er af den opfattelse, at det rejste krav er forældet, og at advokat [indklagede] var bevidst herom.

Indklagede:

Advokat [indklagede] har påstået afvisning, subsidiært frifindelse, og han har til støtte herfor bl.a. anført, at der ikke er dokumenteret nogen handlinger i strid med de advokatetiske reglers pkt. 17.3.

Advokat [indklagede] har videre anført, at retssagen og fogedsagen er to forskellige og uafhængige sager. Der var derfor ikke et forbud mod at henvende sig til [klager] uden underretning eller samtykke fra advokat [A]. Det var først i forbindelse med politifremstillingen, at [klager] oplyste, at han ville lade sig repræsentere ved advokat [A] i forbindelse med fogedsagen om pantebrevet.

Advokat [indklagede] har endvidere anført, at pantebrevet var underskrevet og et gyldigt og retskraftigt fuldbyrdelsesdokument, og det kunne ikke forudses, at [klager] havde grundløse indsigelser herimod. Pantebrevet er ikke forældet, og det var derfor berettiget at søge udlæg hos [klager] som skyldner for pantebrevet. Der var således ikke tale om "unødige retsskridt" eller fremme af interesser på "utilbørlig måde".

Advokat [indklagede] har afvist, at der skulle være en "hovedsag" hvor inddrivelse

af pantebrevet kunne have faktisk eller retlig relevans, idet faktum i retssagen og fogedsagen er væsentligt og afgørende forskellige og uden anden forbindelse til hinanden end parterne. I øvrigt vil forholdene omkring [klager]s påståede forældelse være af en sådan retlig karakter og kompleksitet, at dette klageforhold efter sin beskaffenhed ikke kan påkendes af Advokatnævnet.

Advokat [indklagede] har derudover anført, at den påståede handling med fogedindkaldelse af [klager] ikke blev foretaget af advokat [indklagede], men af advokat [B], hvorfor der ikke er grundlag for at klage over advokat [indklagede].

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokat [indklagede] fremgik som sagsansvarlig partner i forbindelse med fremsendelsen af fogedrekvisitionen.

Advokatnævnet finder herefter, at advokat [indklagede] fremstod som (med)ansvarlig for fremsendelsen af fogedrekvisitionen, og at han dermed er rette indklagede. Advokatnævnet behandler herefter klagen over advokat [indklagede].

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at der var en så nær sammenhæng mellem den verserende retssag og fogedsagen, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke at orientere [klager]s advokat, advokat [A], om indgivelsen af fogedbegæringen.

Advokatnævnet har herved særligt lagt vægt på, at begge sager vedrørte

inddrivelse af krav, som [selskab a] angav at have mod [klager], og at advokat [indklagede] var bekendt med, at [klager] i den verserende retssag var repræsenteret ved advokat [A].

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte og henset til, at advokat [indklagede] blev pålagt en bøde for tilsidesættelse af god advokatskik ved Advokatnævnets kendelse 29. november 2016, advokat [indklagede] en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1. Advokat [indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr. På nævnets vegne

1. Ole Høyer

...”

Det fremgår af sagen, at fogedrekvisitionen, der blev indgivet til [fogedret] med e-mail af 11. oktober 2019 uden at orientere advokat [A] herom, var påført følgende afsender signatur sammen med en underskrift fra advokat [B]:

” Med venlig hilsen [indklagede]

Partner, Advokat (H)

[[B]s underskrift] [B]

Associeret Partner, Advokat (L)”

Samme signatur blev anvendt i det påkrav af 11. oktober 2019, der samtidig med fogedrekvisitionen blev sendt til [klager].

Forklaringer

Der er afgivet forklaringer af advokat [indklagede] og advokat [B].

Advokat [indklagede] har navnlig forklaret, at han er advokat hos [advokatfirma a]. Han er partner og medejer af advokatfirmaet. Han har været medejer i 9 år. Før har han været 15 år hos [advokatfirma b]. Han fik advokatbestalling i 1997.

Rollen som sagsansvarlig partner i forhold til [selskab a] indebærer, at han har key management. Han har den overordnede kontakt til kunden. Ved key management varetager man klientens særlige behov og afregning. Når en opgave kommer ind, er det ham, der overordnet bestemmer, hvem hos [advokatfirma a] der skal løse opgaven. Det er meget sjældent, at [selskab a] angiver specifikt, hvem der skal løse opgaven. Sagsansvarlig partner er et klientanvendt begreb, så klienterne ved, hvem de skal rette henvendelse til.

[Selskab a] er som kunde opdelt hos [advokatfirma a], hvor en anden partner har key management vedrørende klientens sager om fast ejendom.

Retssagen mod klager med påstand om betaling af [XX] kr. fik han fra juridisk afdeling og kreditchefen hos [selskab a]. Som det fremgår af stævningen (ekstrakten s. 77) delegerede han sagen til advokat [C], der er associeret partner hos [advokatfirma a], hvilket er en ansat partner på særlige vilkår, som ikke er medejer af firmaet. Han var ikke meget involveret i den konkrete sag, udover sparring med advokat [C] om jura og kommunikation til klienten. Det var advokat [C], der forberedte sagen og førte den for byretten. Sagen er anket til landsretten og under forberedelse.

Fogedsagen blev sendt af en inkassomedarbejder i [selskab a]. [Selskab a] har ikke givet udtryk for, hvem der skulle udføre fogedsagen, eller at det skulle være ham personligt. Som partner og medejer har han ikke advokatfuldmægtige direkte under sig, men det har senioradvokater og associerede partnere, så han gav sagen, da der var tale om en inkassosag/fogedsag, til advokat [B]. Han var ikke involveret i

sagsbehandlingen herefter, udover at han i fællesskab med advokat [B] forestod kommunikationen med [selskab a]. Han så ikke begæringen til fogedretten, og de havde ikke drøftelser om, hvorvidt de skulle orientere klagers advokat i retssagen, [A], da de slet ikke opfattede, at der var en sammenhæng mellem sagerne. [X], der fremgår af registreringerne på sagen (ekstraktens s. 6667) var førsteårs advokatfuldmægtig hos [B]. Registreringshistorikken viser, hvem der har været i forbindelse med sagen, da der blev udarbejdet påkrav og fogedrekvisition. Der er ikke tale om tidsregistrering, men en registrering af hvem der har været i berøring med sagen.

Den tidligere kendelse af 29. november 2016 fra Advokatnævnet (ekstrakten s. 58ff) fulgte af et konkursdekret ved [skifteretten], hvor en sekretærelev gik i gang med en procedure for standardopstart af konkurssager og derfor etablerede postspærring, før retsbogen var modtaget. Når der er en personlig skyldner, ville de forvente, at der var skrevet postspærring ind i retsbogen, men [skifteretten] ville have en særskilt anmodning herom. Sekretæreleven havde dog etableret den, men havde også aftalt alternativ postadresse med skyldner. De modtog ikke noget post. Skyldner blev opmærksom på, at der ikke var afsagt kendelse herom, og klagede over det til skifteretten, der rettede henvendelse til dem. De konstaterede fejlen, og efter få minutter fik de stoppet postspærringen og sendt en formel begæring til skifteretten om postspærring, som skifteretten imødekom. Som kurator fik han end ikke en irettesættelse, og det var ikke på tale, at han skulle afsættes. Han var ikke selv involveret i etableringen af postspærringen.

Udover de to kendelser har han ikke fået nogen kendelser eller sanktioner i forbindelse med sit arbejde som advokat gennem 24 år. Han er særligt ked af, at kendelsen vil blive offentliggjort på Advokatnævnets hjemmesiden, når man har fået to bøder. Det værste er, at han således bliver hængt i en offentlig gabestok for to forhold foretaget af andre.

Advokat [B] har navnlig forklaret, at han er ansat advokat hos [advokatfirma a] med stilling som associeret partner. Han har været hos [advokatfirma a], siden han blev færdig med studiet for 11 år siden. Han har ikke været involveret i sagen mod klager med påstand om betaling af [XX] kr.

Vedrørende fogedsagen (ekstrakten s. 63ff. og 94) fik han en mail om sagen fra

advokat [indklagede], der havde modtaget sagen fra en inkassomedarbejder i [selskab a]. [Indklagede] bad ham om at tage sig af sagen. [X] er fuldmægtig i afdelingen, og de har lavet fogedbegæringen sammen. Han sendte påkrav til klager, samme dag som rekvisitionen blev sendt til fogedretten.

Han havde hørt om sagen til [XX] kr., og han slog op i de advokatetiske regler, om han skulle underrette advokat [A]. Han kom frem til, at det ikke var en del af "sagen", da der var et pantebrev som selvstændigt tvangsfuldbyrdsdokument. Han drøftede det ikke med [indklagede], da det ikke gav mening.

Klager reagerede ikke på påkravet (ekstrakten s. 94). Der blev indkaldt til fogedretsmøde, hvor klager udeblev. Fogedretten oplyste, at der var forkyndt for klager, hvorfor han anmodede fogedretten om at politifremstille klager. I begyndelsen af 2020 blev han uden varsel ringet op af fogedretten. Klager var i fogedretten, så han kørte til fogedretten, hvor klager oplyste, at han gerne ville have advokat [A] til at bistå ham med sagen, hvorefter sagen blev udsat. Der blev berammet et nyt retsmøde, som blev udsat på grund af Corona. Det næste retsmøde udeblev advokaten fra, hvorefter der blev truffet afgørelse om, at fogedsagen ville blive afgjort på skriftligt grundlag, som det fremgår af fogedprotokollen (ekstrakten s. 104). Der blev i fogedsagen fremlagt et processkrift fra advokat [A], men udover det, hørte de ikke fra advokat [A] vedrørende sagen, der handlede om forældelse, fordi pantebrevet angiveligt var opsagt. Der kom dog aldrig dokumentation for dette, og langt størstedelen af ydelserne var slet ikke forfaldne. Fogedkendelsen blev kæret og stadfæstet af [landsret] den 28. januar 2021 (ekstrakten s. 129ff). Klager havde selv udarbejdet kæreskriftet og var ikke repræsenteret af advokat [A] under kæresagen i landsretten. Der var således ingen reelle indsigelser mod fundamentet og fogedbegæringen.

Parternes synspunkter

Advokat [indklagede] har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

Nærværende sag vedrører indbringelse for domstolene i medfør af Retsplejelovens § 147 d af sagsøgte's kendelse af 27. maj 2020 i sag 2020278, der er fremlagt som

sagens bilag 1.

Kendelsen pålægger sagsøger en bøde på DKK 20.000, -.

Til generel belysning af sagen er fremlagt, som sagens bilag 2, den af [klager] indgivne klage, som har givet anledning til sagsøgtes kendelse.

Sagsøgers svar på klagen er fremlagt som sagens bilag 3 med underbilag A-C.

Sagen vedrører 2 spørgsmål:

- Spørgsmålet om hvorvidt klagen kunne indgives imod sagsøger.
- Spørgsmålet om, hvorvidt en indgivelse af en fagedrekvisition af 11 oktober 2019 uden samtidig orientering af advokat [A] var en overtrædelse af De Advokatetiske Regler ("AER").
- Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt klagen kunne indgives imod sagsøger

Det forhold, som gav anledning til klagen og nævnets kendelse er en indgivelse af en fagedrekvisition af 11. oktober 2019 på baggrund af et gyldigt fuldbyrdelsesfundament (pantebrev).

Den pågældende rekvisition er indgivet af Associeret partner [B] som selvstændig ansvarlig og udførende advokat.

Sagsøger har ikke været involveret i udarbejdelsen af begæringen og

fremsendelsen heraf til [fogedret] herunder i den manglende fremsendelse af rekvisitionen til advokat [A].

Baggrunden for klagen over sagsøger og den afsagte kendelse er således alene den, at der af fremsendelsesmailen (underbilag C til bilag

3) fremgår følgende:

”Med venlig hilsen [B],

Associeret Partner Advokat (L) Sagsansvarlig partner: [Indklagede]”

- Spørgsmålet om, hvorvidt en indgivelse af en fogedrekvisition af oktober 2020 uden samtidig orientering af advokat [A] var en overtrædelse af De Advokatetiske Regler ("AER")

Det er ubestridt, at advokat [A] ikke på noget tidligere tidspunkt havde været involveret i diskussioner af nogen art i forhold til det eksigible pantebrev, som gav anledning til indleveringen af fogedrekvisitionen.

Advokat [A] havde alene optrådt som advokat for [klager] i anledning af den sag, hvor stævningen er fremlagt som underbilag B til bilag 3 vedrørende kaution for en række bankengagementer (uden gyldigt fuldbyrdelsesfundament).

Ved en gennemgang af den pågældende stævning kan det på stævningens side 2 konstateres, hvilke forhold, den pågældende sag vedrører, og som tydeligt adskiller sig fra de retlige og faktiske omstændigheder i underbilag B til bilag 3.

Den anlagte retssag vedrører et personligt banklån optaget af [klager] men de væsentligste bankmellemværender, der ligger til grund for stævningen, er personlige forretningsmæssige kautioner afgivet for bankudlån til selskaber i [klager]s koncern.

Der er således ingen faktisk sammenhæng mellem de forhold, som ligger til grund for stævningen, og det forhold, som begæringen til [fogedret] omhandler.

3. ANBRINGENDER

For så vidt angår de domme, som Advokatnævnet har anført i svarskriftet i relation til domstolenes prøvelsesadgang, fremgår det entydigt, at domstolene har en såkaldt udtømmende prøvelsesadgang af Advokatnævnets afgørelser.

Det skal indledningsvis vedrørende den som bilag 1 fremlagte kendelse bemærkes, at den er usædvanligt kortfattet, og at den for så vidt angår dens centrale præmisser, ikke argumenterer for, hvorfor den når frem til de konklusioner, som ligger til grund for afgørelsen.

Det er betænkeligt, når man tager i betragtning, at en sanktion er en indgribende foranstaltning, at det i svarskriftet anføres, at Advokatnævnet ikke behandler alle synspunkter fremført i en sag men kun de synspunkter, som er nødvendige for, at Advokatnævnet kan begrunde sin konklusion.

- Spørgsmålet om hvorvidt klagen kunne indgives imod sagsøger

Som anført ovenfor under sagsfremstillingen, har sagsøger ikke været involveret i det sagsbehandlingsskridt (indgivelsen af fogedrekvisitionen), som har givet anledning til klagen.

Det ligger fuldstændig klart, at det disciplinære advokatansvar er et personligt ansvar i forhold til den enkelte advokat, som har udført de handlinger, som måtte indebære en overtrædelse af AER.

Der eksisterer derudover et ansvar, hvis en anden advokat end den udførende, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag, har medvirket i forbindelse med handlingen eller endog beordret den.

Fra AER kan det fastslås, at en advokat er ansvarlig for sin fuldmægtigs handlinger jf. AER pkt. 7.2.

Denne bestemmelse hænger sammen med det forhold, at en fuldmægtig ikke selvstændigt kan ifalde et disciplinæransvar for sine handlinger.

Der er imidlertid ikke grundlag for at antage, at en advokat skulle være ansvarlig for en anden erfaren advokats handlinger uden at have medvirket til sagsbehandlingen.

Den udførende advokat er således selvstændigt modsat situationen for en fuldmægtig selvstændigt disciplinær retligt ansvarlig.

Sagsøgte fastslår imidlertid i den som bilag 1 fremlagte kendelse, at sagsøger alene fordi han er angivet som sagsansvarlig partner er (med)ansvarlig for den indgivne fagedrekvisition.

Termen sagsansvarlig partner er imidlertid ikke udtryk for eller kan opfattes således, at den pågældende sagsansvarlige partner skulle være involveret i sagsbehandlingen men er alene udtryk for til hvem fx klage over den sagsudførende advokat kan rettes.

Der er ikke fra Advokatnævnets praksis andre kendte eksempler på, at en advokat er blevet ansvarlig for en anden advokats handlinger udover en kendelse af 26. februar 2016, som er refereret hos Lars Ørkjær Jørgensen m.fl.: De Advokatetiske Regler p. 70.

Kendelsen vedrører en situation, hvor en partner videregav en sag til en ansat advokat.

I den konkrete sag var det ikke godtgjort, at den pågældende klient havde givet samtykke til overgivelsen af sagen til den ansatte advokat.

Det er utænkeligt, at man kunne indtage det standpunkt, at [selskab a], som var opdragsgiver, ikke skulle være indforstået med, at en fagedbegæring, som indsendes for et gyldigt fuldbyrdelsesfundament, kunne overlades til en ansat advokats selvstændige håndtering og ansvar.

Definitionen af begrebet sagsansvarlig partner fremgår af [advokatfirma a]s almindelige betingelser, bilag 8, der i pkt. 18.1 om spørgsmålet anfører følgende:

Hvis en kunde finder, at vores arbejde ikke har været tilfredsstillende, opfordrer vi kunden til at forelægge sagen for den partner, der er ansvarlig for sagen, for at finde en løsning

En gennemgang af begrebet sagsansvarlig partner i andre større advokatvirksomheder viser, at begrebet forstås på samme måde som hos [advokatfirma a].

Advokatfirmaet [advokatfirma c]s forretningsbetingelser, bilag 9, indeholder følgende:

Som klient hos [advokatfirma c] er du altid tilknyttet en sagsansvarlig partner som har det overordnede ansvar for alle dine sager og transaktioner.

Du får altid tilknyttet en fast kontaktperson med kendskab til din virksomhed som skal sikre, at opgaven løses mest hensigtsmæssigt alt efter opgavens omfang og karakter. I takt med at vores samarbejde udvikler sig, får du naturligt også kontakt med de andre jurister, der behandler din sag.

Hvis vor bistand eller honorar ikke lever op til klientens forventninger, opfordrer vi klienten til at kontakte den partner, der er ansvarlig for klientforholdet.

[Advokatfirma d]s forretningsbetingelser, bilag 10, pkt. 10.1 indeholder følgende:

Hvis klienten ikke er tilfreds med [advokatfirma d]s rådgivning eller behandling af en opgave, kan klienten til enhver tid kontakte enten den ansvarlige partner eller [advokatfirma d]s Managing Partner.

[Advokatfirma b]s forretningsbetingelser, bilag 11, pkt. 13 indeholder følgende:

Hvis klienten ikke er tilfreds med vores bistand eller vores honorar, beder vi klienten om at kontakte den sagsansvarlige partner eller den partner, der er ansvarlig for klientforholdet. Hvis klienten og den sagsansvarlige eller klientansvarlige partner ikke kan finde en løsning, inddrages [advokatfirma b]s managing partner.

[Advokatfirma e]s forretningsbetingelser, bilag 12, pkt. 3.3 indeholder følgende:

[Advokatfirma e] arbejder efter et kvalitetsstyringssystem. Det sikrer, at vi tilfører alle sager den nødvendige faglige ekspertise, at vi behandler alle sager i et samarbejde mellem en kompetent sagsansvarlig, som står for det daglige arbejde, og en erfaren sagspartner, som bl.a. påser styring af sagen, og at vi i øvrigt varetager opgaven for kunden i overensstemmelse med kundens krav og forventninger.

Af [advokatfirma f]s forretningsbetingelser, bilag 13, vedrørende honorar og klager fremgår følgende:

Den sagsansvarlige partner sikrer, at det beregnede honorar er rimeligt.

I tilfælde af utilfredshed med [advokatfirma f]s rådgivning eller honorar kan klienten kontakte den sagsansvarlige partner.

[Advokatfirma g]s forretningsbetingelser, bilag 14, indeholder følgende i pkt. 1.2 og 10:

Til hver opgave er der knyttet en partner, som er primært ansvarlig over for klienten. Partneren bestemmer, hvor mange medarbejdere og andre ressourcer, der er behov for.

Hvis klienten ikke er tilfreds med [advokatfirma g]s rådgivning eller det beregnede honorar, kan klienten til enhver tid kontakte den partner, som har ansvaret for sagen eller [advokatfirma g]s managing partner herom.

Det kan således sammenfattende konkluderes, at begrebet sagsansvarlig partner har et helt entydigt indhold som værende den partner, som er overordnet ansvarlig for sagsbehandlingen uden at være involveret direkte i den.

Det gøres således sammenfattende vedrørende dette punkt gældende, at sagsøger ikke er disciplinærretligt ansvarlig for indsendelsen af fagedrekvisitionen og den manglende samtidige orientering af advokat [A].

- Spørgsmålet om, hvorvidt en indgivelse af en fagedrekvisition af oktober 2019 uden samtidig orientering af advokat [A] var en overtrædelse af De Advokatetiske Regler ("AER").

Spørgsmålet er her, om henvendelsen til Fogedretten er i strid med AER pkt. 17.3, hvor en advokat ikke må henvende sig direkte til nogen, som i sagen er repræsenteret af anden advokat.

Det er således klart efter bestemmelsens formulering, at hvis der opstår en anden sag, end den, hvor der har været eller er advokatrepræsentation, må der godt rettes henvendelse direkte til den pågældende modpart jf. også Lars Ørkjær Jørgensen m. fl. De Advokatetiske Regler p. 254.

Det er i den forbindelse som anført ovenfor ubestridt, at der ikke har været nogen forudgående korrespondance med advokat [A] vedrørende det pågældende gældsbrev, som gav anledning til rekvisitionen.

[Klager] modtog således den 11. oktober 2019 et påkrav fra advokat [B], jf. bilag 3 med underbilag A, uden at dette gav [klager] anledning til at meddele, at han ville antage advokat.

[Klager] meddelte først dette i fogedretsmødet den 20. januar 2020.

Som anført ovenfor vedrørte den verserende retssag nogle helt andre mellemværender primært i form af erhvervsmæssige kautionsforpligtelser for bankengagementer.

Det fastslås imidlertid i kendelsen, at der efter sagsøgtes opfattelse skulle være en så nær sammenhæng mellem de 2 sager (uden at dette er underbygget af de retlige og faktiske omstændigheder i henholdsvis retssagen og fogedsagen), at der burde være sket en samtidig orientering af advokat [A].

Dette synspunkt begrundes reelt alene i, at der er tale om 2 sager mellem de

samme parter.

Udover dette forhold er der imidlertid ingen sammenhæng mellem de 2 sager, da de som anført vedrører helt forskellige problemstillinger.

Det skal bemærkes, at engagementerne i de 2 sager oprindeligt var indgået med forskellige [selskaber] og således med forskellige kreditorer.

Den på tidspunktet for indgivelsen af fogedbegæringen anden verserende retssag vedrørte banklån uden selvstændigt tvangsfuldbyrdsesgrundlag, som oprindeligt var optaget i [bank 1] og [bank 2].

Fogedsagen vedrørte omvendt et pantebrev som selvstændigt tvangsfuldbyrdsesgrundlag med [selskab b] som kreditor.

Der henvises til nedenstående oversigt over de faktiske og retlige forskelle:

Retssystem	Kreditor	Type	Fundament
Retssag (civilretten)	[bank 1] og [bank 2]	Banklån	Nej
Fogedsag (fogedretten)	[selskab b]	Pantebrev	Ja

Det er således alene det forhold, at kreditorerne begge efterfølgende bliver nødlidende og bliver overtaget af [selskab a], der indebærer, at engagementerne efterfølgende får den samme kreditor.

Der var således heller ikke en sådan sammenhæng, at der skulle have bestået en pligt for sagsøger til at rydde en påstået tvivl af vejen.

Det er i øvrigt uklart hvad grundlaget for at opstille en sådan undersøgelsespligt skulle være i en situation, hvor der netop ikke er tale om den samme sag – men åbenbart forskellige sager med afgørende retlige forskelligheder samt forskellige kreditorer.

Det må desuden tages i betragtning, at [klager] var en [...] og dermed kendskab hertil, og at han efter at have modtaget påkravet fuldt ud var i stand til at vurdere, hvorvidt han også under fogedsagen ville lade sig repræsentere af advokat.

Det skal i øvrigt bemærkes, at der ikke var noget juridisk grundlag for den efterfølgende indsigelse om, at kravet i henhold til det pågældende gælds brev skulle være forældet.

Det kan således også konstateres, at [landsret] som jf. bilag 15 efterfølgende har stadfæstet fogedrettens kendelse, og således også konkluderet, at der ikke var noget juridisk grundlag for en antagelse om, at der skulle være reelle juridiske indsigelser i form af indtrådt forældelse,

Uden retlig eller faktisk sammenhæng mellem kravet i "sagen" vedrørende bankkravene og fogedrekvisitionen med gyldigt fuldbyrdelsesfundament, kan fogedrekvisitionen ikke siges at være en henvendelse "i sagen" i strid med AER pkt. 17.

Om sanktion

Det fastholdes, at der, hvis der overhovedet skulle være grundlag for en sanktion, skal ske en nedsættelse af den pågældende sanktion.

Det fremgår således af U 2020 p. 1062, at det i vurderingen af nedsættelsen af en sanktion kan indgå, hvorvidt det spørgsmål, som har givet anledning til sanktionen, er principielt og uafklaret.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at netop det forhold, som har givet anledning til klagen nemlig, om sagsøger er objektivt disciplinær retligt ansvarlig for advokat (L) [B]s handlinger (der er associeret partner) er et principielt spørgsmål, der som minimum kan give anledning til tvivl.

Dette forhold taler således også for at reducere sanktionen.

Den sanktion i form af en bøde på DKK 20.000, som sagsøgte har fastslået, at sagsøger skal idømmes indebærer, at der sker en offentliggørelse af sanktionen med den der af følgende mulige negative omtale.

Offentliggørelsen er baseret på en gentagelsesvirkning i forhold til den kendelse, som er fremlagt i sagen som bilag 4.

Sanktionen i kendelsen fremlagt som bilag 4 var begrundet i en fejlagtig postspærring, som var etableret af en advokatsekretær, og som sagsøger heller ikke på nogen måde var involveret i.

Den pågældende fejlekspektion gav i øvrigt ikke grundlag for nogen påtale fra skifteretten, som udøver tilsynet med kuratorer.

Sagsøger var heller ikke på nogen måde involveret i sagsbehandlingen i den kendelse, som har givet anledning til nærværende sag, hvor alle selvstændige sagsbehandlingsskridt er varetaget af associeret partner advokat (L) [B].

En fastholdelse af sanktionen indebærer således, at sagsøger kommer til at imødesee en offentliggørelse baseret på 2 kendelser, hvor sagsøger i ingen af kendelserne har haft noget selvstændigt ansvar for de sagsbehandlingsskridt, som har medført de pågældende sanktioner.

Denne situation opstår vel at mærke i et tilfælde, hvor sagsøger ikke på noget tidspunkt forud for bilag 4 har modtaget nogen form for sanktion i forbindelse med sit mangeårige virke som advokatanbringender.

...”

Advokatnævnet har i sit påstandsdokument anført følgende:

” ...

Til støtte for stadfæstelsespåstanden gør Advokatnævnet overordnet gældende, at advokat [indklagede] er disciplinært medansvarlig for fremsendelsen af fagedrekvisitionen mod [klager] 11. oktober 2019 til fogedretten ved Retten i [...], og at den manglende samtidige orientering om fagedrekvisitionen til [klager]s advokat, advokat [A], udgør en overtrædelse af god advokatskik.

Advokatnævnet gør overordnet endvidere gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets sanktionsfastsættelse, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, der passende er udmålt til en bøde på 20.000 kr. til statskassen.

Om begrundelsen i Advokatnævnets kendelse

Det er fra advokat [indklagede]s side gjort gældende, at Advokatnævnets kendelse er usædvanlig kortfattet, og at den ikke argumenterer for, hvorfor den når frem til de konklusioner, som ligger til grund for afgørelsen. Hertil bemærkes, at

Advokatnævnet som afgørelsesmyndighed skal sikre, at det i præmisserne fremgår, hvorfor Advokatnævnet når sit resultat i ansvarsvurderingen, og at dette gøres som redegørelse for, hvorfor resultatet er nået – og ikke som en argumentation, herunder en argumentation i forhold til det af parterne anførte.

Når Advokatnævnet har begrundet resultatet, er det unødvendigt at anføre yderligere. Der tages således som udgangspunkt kun stilling til de anbringender, det er nødvendigt at tage stilling til for at begrunde Advokatnævnets konklusion. Advokatnævnets kendelse angiver i kendelsens to centrale præmisser tydeligt begrundelsen for resultatet.

Om den disciplinære hæftelse

I fogedrekvisitionen (bilag 5), der ikke blev tilsendt [klager]s advokat, advokat [A], underskrev advokat [B] på vegne af advokat [indklagede].

Der blev således anvendt denne signatur: ”Med venlig hilsen

[Indklagede]

Partner, Advokat (H)

[B]

Associeret partner, Advokat (L)”

Fogedrekvisitionen blev fremsendt pr. e-mail (bilag 5), og i fremsendelsesmailen blev denne signatur anvendt:

”Med venlig hilsen [B]

Associeret Partner, Advokat (L)

Sagsansvarlig partner: [Indklagede] [Advokatfirma a]”

Ved den anvendte fremgangsmåde har advokat [B] således ageret på vegne af advokat [indklagede], og advokat [indklagede] har fremstået som sagsansvarlig partner.

Advokat [indklagede] fremstod dermed som medansvarlig advokat ved [selskab a]'s indledning af fogedsag mod [klager].

Dette er gjort klart for modtagerne af fogedrekvisitionen m.v., og for den øvrige del af omverdenen, der måtte få kendskab til fogedrekvisitionen. Der er et tungtvejende appearance-hensyn, der taler med stor styrke imod, at man som advokat kan figurere på den omhandlede måde, og være ansvarsfri for dispositioner, der foretages i advokatens navn.

Advokatnævnet gør derfor gældende, at advokat [indklagede] er disciplinært (med-) ansvarlig for de foretagne handlinger, der er foretaget i hans navn. Han er dermed rette indklagede, og Advokatnævnet har med rette behandlet klagen over ham.

Det kan tilføjes, at det er advokat [indklagede], der har aftalt opdraget med [selskab a]. Det kan videre lægges til grund, at det er advokat [indklagede], der har overladt sagen med indgivelse af fogedrekvisitionen til sin medarbejder i advokatfirmaets afdeling for insolvens.

Det er udbredt i kredsen af store advokatfirmaer med et vilkår i advokatfirmaernes forretningsbetingelser om klientens tilknytning til én partner i advokatfirmaet (jf. bilag 8-14). Advokatnævnet er uenig i, at sådanne vilkår har nogen relevans ved sagens bedømmelse. Det er ikke advokatfirmaerne, der fastlægger kredsen af de disciplinært hæftende ansvarssubjekter, og vilkårene ses da heller ikke at angå spørgsmålet om hæftelse.

Advokatnævnet bestrider således, at [advokatfirma a]'s eget vilkår i advokatfirmaets forretningsbetingelser om, at en utilfreds klient kan "forelægge sagen for den partner, der er ansvarlig for sagen, for at finde en løsning" (bilag 8, pkt. 18.1) har

relevans for spørgsmålet om den disciplinære hæftelse.

Om den udviste adfærd

Det følger af retspraksis, at det er i strid med god advokatskik, hvis en advokat retter direkte henvendelse til nogen, som i sagen er repræsenteret af en advokat. Dette forbud gælder ikke i påkravstilfælde. En henvendelse til en modpart, som sker for at overholde påkravsregler efter lovgivningen, er ikke i strid med god advokatskik. – Men der skal sendes kopi til modpartens advokat, og en undladelse heraf er i strid med god advokatskik.

Retssagen, som advokat [indklagede] på vegne af [selskab a] havde anlagt mod [klager] ved stævning af 11. september 2018 (indgår i bilag 3), vedrørte dels et lån optaget personligt af [klager], og dels krav i henhold til [...] selvskyldnerkautioner stillet af [klager] i låneforhold. Alle krav vedrørte [klager]s tidligere virksomhedsaktiviteter indenfor [...], og tilkom [selskab a].

Fogedsagen, som advokat [indklagede] v/advokat [B] på vegne af [selskab a] indledte 11. oktober 2019 vedrørte krav i henhold til selvskyldnerkaution stillet af [klager] i låneforhold, der vedrørte samme aktivitet og var overført til [selskab a].

Begge sager vedrørte således inddrivelse af krav, som [selskab a] angav at have mod [klager] vedrørende [...].

Dermed var der en nær forbindelse mellem retssagen og fogedsagen.

Det er grundløst, når det fra advokat [indklagede]s side gøres gældende, at der ingen faktuel sammenhæng er mellem de forhold,

som lå til grund for stævningen, og det forhold, som begæringen til fogedretten

omhandler.

Det ligger fast, at advokat [indklagede] var bekendt med, at [klager] var repræsenteret af advokat [A] i den verserende retssag.

Det ligger ligeledes fast, at advokat [A] ikke blev orienteret om fogedrekvisitionen. Advokatnævnet gør gældende, at der var en så nær sammenhæng mellem den verserende retssag og fogedsagen, at det ved indledningen af fogedsagen burde være indset, at advokat [A] som [klager]s advokat skulle orienteres.

Såfremt der var tvivl om repræsentationen, påhvilede det advokat [indklagede] at gøre en aktiv indsats for at rydde tvivlen af vejen, eller sikre at der blev foretaget en sådan indsats. Intet blev foretaget.

Advokatnævnet gør på dette grundlag gældende, at det var i strid med advokatpligterne og en overtrædelse af god advokatskik ikke at orientere advokat [A] om indgivelsen af fogedbegæringen. Advokat [indklagede] er (med-)ansvarlig herfor.

Det er uden betydning, at engagementerne i de to sager oprindeligt var indgået med forskellige [selskaber]. I øvrigt ligger det fast, at kravet i fogedsagen var mod [klager] personligt (i kraft af selvskyldnerkaution) og kravet i retssagen ligeledes var mod [klager] personligt (i kraft af personligt lån samt selvskyldnerkaution), og at [selskab a] i begge sager var kreditor.

Tilsvarende er det uden betydning, at der for så vidt angår kravet i retssagen ikke var selvstændigt fuldbyrdelsesgrundlag, modsat kravet i fogedsagen.

Endelig er det uden betydning, at [klager] var [...]. Hans kendskab til retssystemet i relevant henseende vides der i øvrigt ikke noget om.

Men hans klage til Advokatnævnet støtter ikke en antagelse om, at han fandt det

problemfrit, at hans advokat ikke blev orienteret om fogedsagens indledning.

Advokatnævnet henviser til højesteretsdommen i U 2018.1160 H om domstolsprøvelse af Advokatnævnets afgørelser (og med gengivelse

af Højesterets præmisser herom bl.a. til U 2020.805 Ø og U 2020.1062 Ø), og gør opsamlende gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets vurdering, hvorefter advokat [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik.

Om sanktionen

Advokatnævnet har sanktioneret advokat [indklagede] med en bøde til statskassen på 20.000 kr.

Advokatnævnet gør gældende, at valget af sanktion og udmåling af bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, skal fastholdes. Udmålingen er sket i overensstemmelse med retningslinjerne og praksis, herunder domstolspraksis, for bødeudmåling.

I Advokatnævnets sanktionssystem opereres med en normalbøde på 10.000 kr. for et førstegangstilfælde uden formildende eller skærpende omstændigheder. Bøden for en grov overtrædelse er som udgangspunkt 20.000 kr. Tidligere afgørelser tillægges gentagelsesvirkning, og udgangspunktet er bødefordobling. Sanktionssystemet er tiltrådt ved fast retspraksis.

Bøden i denne sag er fastsat under hensyntagen til, at Advokatnævnet ved kendelse af 29. november 2016 (bilag 4) pålagde advokat [indklagede] en bøde på 10.000 kr. Denne tidligere sanktion for overtrædelse af god advokatskik er med rette tillagt gentagelsesvirkning. Det er gentagelsesvirkningen, der begrundes udmålingen af bøden til 20.000 kr.

Offentliggørelse af Advokatnævnets kendelse er juridisk set ikke en sanktion, og spørgsmålet herom henhører under Advokatnævnets kompetence, og skal derfor ikke inddrages ved sanktionsfastsættelsen og domstolsprøvelsen heraf. Advokat [indklagede]s anbringende herom er derfor uholdbart.

Der skal efter retspraksis foreligge særlige forhold, for at domstolene kan ændre ved Advokatnævnets sanktionsfastsættelse. Det er ikke tilfældet, og der er ikke grundlag for at ændre Advokatnævnets sanktionsfastsættelse.

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Allerede fordi advokat [indklagede] klart fremstår på fogedrekvisitionen som advokat på sagen og i fremsendelsesmailen til fogedretten som ansvarlig advokat herfor, finder retten, at advokat [indklagede] kan holdes disciplinærretligt ansvarlig for indgivelsen af denne fogedrekvisition, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Det ændrer ikke herved, at advokat [B], der er bestallingshavende advokat og selvstændigt kan indklages for Advokatnævnet, også fremstår som advokat på sagen og har underskrevet rekvisitionen.

Advokat [indklagede] var anført som advokat for [selskab a] i den verserende retssag BS-33771/2018, hvor der var indgivet stævning den 11. september 2018 ved Retten i [...] mod [klager]. Det er ubestridt, at [klager] under den sag var repræsenteret af advokat [A], da advokat [indklagede] og advokat [B] den 11. oktober 2019 indgav fogedbegæring til [fogedret] (FS-5740/2019) på vegne af [selskab a] mod [klager] uden at orientere advokat [A] herom.

Både den verserende retssag og fogedsagen omhandlede inddrivelse af krav mod [klager] på vegne af [selskab a]. Kravene udsprang alle af [klager]s [...]. Herefter finder retten ikke, at advokat [indklagede] har godtgjort, at der var en sådan

manglende sammenhæng mellem disse to sager, at han uden videre kunne gå ud fra, at han ikke skulle sende kopi af fodedbegæringen til advokat [A].

Retten finder således ikke grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse om, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at orientere advokat [A] som advokat for [klager] ved indgivelse af fodedrekvisition den 11. oktober 2019.

Retten finder endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets sanktionsfastsættelse under hensyn til praksis i gentagelsestilfælde af overtrædelse af god advokat-skik.

Derfor stadfæster retten Advokatnævnets kendelse af 27. maj 2020.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 20.000 kr. Advokatnævnet er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Advokatnævnets kendelse af 27. maj 2020 (j.nr. 2020-278)
stadfæstes.